

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1218/2025
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Гордане Комненић и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Игор Прокоповић, адвокат из ..., против туженог „Електромрежа Србије“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Катарина Ћосић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 728/24 од 14.11.2024. године, у седници одржаној дана 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 728/24 од 14.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 728/24 од 14.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 11365/2020 од 27.10.2023. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца у делу којим је тражио да се према туженом утврди постојање права стварне службености на послужном добру које је у својини тужиоца, непокретностима к.п. бр. .../..., уписане у л.н. ... за к.о. ..., а у корист туженог као власника послужног добра у површине од 820 м² у мерама и границама ближе наведеним у овом ставу. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за конституисану стварну службеност на к.п. бр. .../... уписане у л.н. бр. ... К.О. ..., исплати износ од 23.124,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења 27.10.2023. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 79.564,00 динара, а уколико трошкове поступка не исплати у наведеном року, обавезује се да на досуђени износ трошкова поступка исплати законску затезну камату од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 728/24 од 14.11.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена у ставу другом и трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом два да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је накнада за конституисану законску стварну службеност проласка високонапонских електричних водова преко катастарске парцеле у власништву тужиоца, на основу одредбе члана 53. став 3. Закона о основама својинскоправних односа. Одлука о обавези туженог да тужиоцу исплати предметну накнаду донета је у складу са правним ставом Врховног касационог суда усвојеним на седници Грађанског одељења одржаној 23.01.2017. године, а оцена приговора застарелости зависи од утврђења чињенице, добијања употребне дозволе за стављање у функцију одговарајуће електромереже у сваком конкретном случају, па с тим у вези, није потребно уједначавање судске праксе.

Из изложених разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења и исплате поднета је 11.12.2020. године. Вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**